Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

PHILISKOPET

4. ÅRGANG · SEPT. 1959 4

fra Amager til MONTEVIDEO

Den 1. juli tog den hollandske volontør, Hugo Selbeck, afsked med Philips i Danmark. Selbeck havde i 2½ år været ansat i administrationen på Industrigården og regnede oprindeligt med, at han efter 2-3 års ophold skulle tilbage til Eindhoven.

Men sådan kom det ikke til at gå.

Om kort tid går Selbeck, hans kone og deres lille datter ombord i et passagerskib, bound for Buenos Aires i Argentina, og efter en tids ophold i Argentinas hovedstad fortsætter rejsen over bugten ved Buenos Aires til Uruguays hovedstad Montevideo, der bliver familiens opholdssted for nogle år.

I Uruguay (2½ million indbyggere) skal Selbeck lede administrationen af det derværende Philips-selskab og bl. a. være med til at opbygge en fabrikation af Philips-produkter.

Ved en festlighed før sin afrejse blev Selbeck hyldet af de mange, han gennem sit ophold i København var kommet i forbindelse med. Han fik gaver og mange gode lykønskninger med på rejsen – og han måtte mange gange forsikre om, at Uruguay absolut var en af de mest rolige af de ellers revolutionsglade sydamerikanske stater.

Forøvrigt lovede Selbeck, når han var kommet i gang med arbejdet, at sende en beretning hjem til Philiskopet om sit arbejde og forholdene i Montevideo.

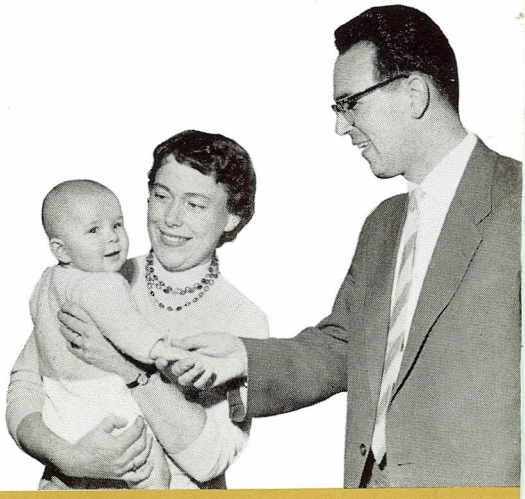

Hvad der dog findes på!

Som altid på den slags billeder er det ikke pigen, De skal se på, men den montre, hun står ved siden af.

I montren befinder sig en Philips-pladespiller, som enhver, der har lyst, kan tage med sig hjem, hvis han (eller hun) kan åbne døren til montren uden at bruge vold.

Men hvis man ikke ligefrem er pengeskabstyv med kombinationslåse som speciale, vil åbningen volde visse vanskeligheder. Thi låsen er lavet således, at dens kombination ændres automatisk (og elektronisk) med uregelmæssige mellemrum. Altså en slags selvtænkende lås.

Billedet stammer fra en radioudstilling i Tyskland.

PHILIPS var mistænkt for at drive -hvid Slavehandel

Og både det danske udenrigsministerium og KFUK måtte forsikre, at Philips i Holland var et hæderligt foretagende

Jo, De læste rigtigt. Der står „Hvid slavehandel", og der står Philips.

Og det er ikke blot en dårlig spøg. — Ramme alvor. Altså for 26 år siden.

Hvid slavehandel? De ved: man finder et antal unge, uskyldige piger, lokker dem til udlandet og lader dem gå til grunde.

De to første ting passede dengang på Philips. Man ville vitterligt finde nogle unge piger — og man ville sandelig også sende dem til det fremmede.

Men man ville bestemt ikke lade dem gå til grunde.

Og så må De hellere få historien:

Da lampefabrikken skulle starte i 1933, var det nødvendigt at sende de første montricer, som skulle betjene de maskiner, man fik fra Holland til fremstilling af glødelamper, på uddannelse i tre måneder i Holland. Man søgte gennem annoncer efter de unge piger og kom også i forbindelse med en hel del piger, som var villige til at tage opholdet med i Holland, før de tiltrådte i fabrikken på Strandlodsvej.

De piger, man fik forbindelse med, var i tyveårsalderen (nogle endda yngre), og der var derfor ikke spor at sige til, at deres forældre ville have absolut vished for, at deres døtre rejste under betryggende ledsagelse og boede de tre måneder i Holland under sikre forhold.

Derfor rettede nogle af pigernes forældre en forespørgsel til det danske udenrigsministerium og lod spørge, om det nu v a r rigtigt, at der fandtes et hæderligt foretagende i Holland ved navn Philips. Og samtidig spurgte andre forældre hos KFUK om noget lignende.

*

Da der var svaret betryggende begge steder, var der selvfølgelig ikke noget i vejen for, at pigerne kunne drage af sted. De opholdt sig i Holland i tre måneder, kom hjem og lavede de første tusinder af lamper – og spredtes efterhånden for alle vinde.

Indtil Philiskopet for et halvt års tid siden begyndte at undersøge, om det var muligt at samle det første hold piger til et besøg på den nuværende fabrik.

Det tog det meste af et halvt år at løse problemet. På fabrikkens personalekontor fandt man i støvede arkiver pigernes navne, deres fødselsdatoer og daværende adresse. Men det var kun en begyndelse.

Billedet er taget på Københavns hovedbanegård, da holdet skulle af sted. Damerne er fra venstre: Christine Juhls, Dagmar Johansen, Carna Stork, Gudrun Hansen, Gudrun Weidemann, Ellen Bovig, Grethe Rasmussen, Gerda Poulsen, Ellen Lindquist, Asta Nielsen, Karen Svendsen og Else Axelsen — alle i datidens mode.

„Kan du huske" ... Sådan lød det uafbrudt — og pigerne har bestemt haft det morsomt i Eindhoven for 26 år siden. Her ses fra venstre Karen Svendsen, Dagmar Johansen, Asta Nielsen, Gudrun Hansen (stående), Ellen Lindquist og Else Axelsen.

1959 De otte „piger". som det lykkedes at samle. Stående fra venstre: Ellen Lindquist, Karen Svendsen, Dagmar Johansen, Christine Juhls, Carna Stork, Gudrun Hansen. Siddende: Else Axelsen, undermester Richter og Asta Nielsen.

Alle var flyttet, nogle mange gange, og de fleste var blevet gift – og hed altså noget helt andet.

Ved hjælp af folkeregistrene i København og et par omegnskommuner lykkedes det at spore alle 15, som i sin tid havde været i Holland.

Indbydelser blev sendt – og otte svarede bekræftende, at de gerne ville besøge Philips så mange år efter. Fire var afgået ved døden, og tre var forhindret i at deltage.

★

Besøget fandt sted onsdag den 19. august. De otte deltagende piger var: Christine Juhls, Carna Stork, Ellen Lindquist, Karen Svendsen, Else Axelsen, Gudrun Hansen, Dagmar Johansen og Asta Nielsen.

Gæsterne blev modtaget hos direktør Windelin, som bød velkommen og tolkede sin glæde over at se fabrikkens første medarbejdere. I en kort tale fortalte direktør Windelin om fabrikkens udvikling.

Som »værter« fungerede ved denne lejlighed: Ingeniør H. G. Busck, afdelingschef H. Nilsson, fællestillidsmand Sv. Loft, undermester Sv. Aa. Richter (som i 1933 var med »pigerne« i Holland), fabrikkens tillidskvinde Margit Jørgensen og lampefabrikkens tre kvindelige 25-års-jubilarer, Ragna Jensen, Rita Petersen og Rita Reher samt Philiskopets redaktion.

Efter velkomsten samledes selskabet til en frokost, som efterfulgtes af en rundgang gennem fabrikken, nemlig lampefabrikken, TV-båndet og børnehave, vuggestue og sundhedscenter

Af de udtalelser, som »pigerne« fremsatte under og efter besøget synes ideen at have været en ubetinget sukces. For det første var det morsomt for »pigerne« at udveksle gamle minder (og som de dog snakkede), og for det andet var det interessant at se, til hvilken stor virksomhed Philips gennem årene havde udviklet sig. Dengang var der ialt 75 mennesker ansat, og fabrikken var

1933 14 af de 15 danske piger, der var i Eindhoven. Fra venstre: Carna Stork, Gudrun Weidemann (død), Erna Jacobsen, Ellen Lindquist, Karen Svendsen, Grethe Rasmussen, Gudrun Hansen, Christine Juhls, Ellen Bovig (død), Dagmar Johansen, Gerda Poulsen (død), Ellen Jensen (død), Else Axelsen og Asta Nielsen,

omgivet af græsmarker. I dag er der fabrik uden om den (såede) græsmark, der findes, og 1500 mennesker arbejder hos Philips.

★

At det var et morsomt selskab, der sendtes af sted fra Københavns hovedbanegård den 26. maj 1933, var der for de, der overværede »pigerne«s samtaler, ingen tvivl om. Historien om den hvide slavehandel blev gennemdrøftet mange gange. Medvirkende til at bestyrke indtrykket dengang af, at der var »ugler i mosen«, havde været, at hver af rejsedeltagerne fik udbetalt 20 kr. (en mindre formue i 1933) til personlige effekter, så repræsentanterne fra det unge Philips-Danmark kunne tage sig ud til deres fordel. Pengene var bestemt til indkøb af strømper og andet personligt.

tog sig til. Joh, fortalte Richter, han skulle af sted til udlandet med 15 unge piger.

– Hvad, sagde manden, er du blevet hvid slavehandler.

★

Under opholdet i Eindhoven var »pigerne« indkvarteret i en pension i Edisonstraat 144 – og der blev passet på dem efter alle kunstens regler. Alle havde at være til køjs kl. 22 – hvilket ikke forhindrede, at der udfoldedes alskens spøg og skæmt efter dette moralske tidspunkt. Det var et yndet tidsfordriv at anbringe våde svampe i hinandens senge (Gem dette blad, så Deres børn ikke læser om dette forslag). Ved en anden lejlighed måtte nogle af »pigerne« tilbringe det meste af en nat på toilettet, fordi døren var gået i baglås o.s.v., o.s.v.

Gudrun Hansen (i midten) ved den maskine, der brænder soklerne fast.

Undermester Richter måtte som eneste tilbageværende mand holde for – og bidrog selv til dagens heldige forløb ved bl a. at fortælle om dengang han mødte en af sine bekendte og denne spurgte, hvad Richter

I pensionen i Edisonstraat boede også unge kvinder fra andre nationer, bl. a. nogle schweizere, som de danske piger virkelig duperede ved en ganske bestemt lejlighed, da man så at sige »støvsugede« et frokost-

eller middagsbord, som de schweiziske piger havde forladt i mæt tilstand.

Da man skulle forlade Holland, og alt var pakket og klart, holdtes en lille højtidelighed med afskedstaler o.s.v. Midt i højtidsstunden kimede et vækkeur – som en eller anden havde pakket ned i sin bagage.

Og sådan kunne vi blive ved med at finde oplevelser frem fra opholdet i Eindhoven. Alle morede sig storartet – og lærte selvfølgelig også at lave lamper.

★

I dag laver lampefabrikken ni gange så mange lamper som for 26 år siden. Tempoet er blevet forøget, teknikken forbedret – og det er umuligt for en montrice af 1933 at følge med i dag, først og fremmest fordi øvelsen mangler. Adskillige af »pigerne« prøvede at tage plads et eller andet sted ved lampeproduktionen – for øjeblikkelig at finde ud af, at de slet ikke kunne klare sig.

De, der til daglig går rundt på fabrikken, kunne det nok interessere, hvad der springer i øjnene på en Philips-medarbejder fra 1933. Svaret på dette spørgsmål lød ens fra alle »pigerne«: De frie forhold.

Dagmar Johansens job for 26 år siden var spiralpålægning. Her prøver hun kunsten - men øvelsen manglede.

To af Hollands-pigerne, Christine Juhls (siddende) og Ellen Lindquist under besøget i lampefabrikken. På forsiden prøver Ellen Lindquist at få styr på et bærestel — og det synes meget svært.

I 1933 måtte man ikke ryge – det må man stort set i dag, og tonen på arbejdspladserne forekommer meget friere. Nu er der musik til arbejdet. Det kendte man ikke dengang. Og i dag har man arbejdsforhold, der er mange gange bedre med bedre maskiner, bedre lokaler, bedre belysning og meget andet, der er bedre. Marketenderiet i 1933 var et meget beskedent lokale. Uddannelsesforhold kendte man intet til i 1933. I dag er der næsten alle muligheder o.s.v.

Jo, der var nok een og anden, som kunne tænke sig at være tilbage på fabrikken i dag – under sådanne forhold.

Besøget sluttede med en visit i »9. april«, hvor man så børnehave, vuggestue og sundhedscentret.

Især det nye sundhedscenter imponerede. Det blev vist frem af fysioterapeut frk. Leth, som sluttede rundvisningen med at sige:

– Det har Philips altså udviklet sig til, siden de damer var her.

Hvortil en af »pigerne«, fru Dagmar Johansen, kvikt replicerede:

– Ja, vi gav Philips en god start.

SIC transit ...

— eller hvordan nogle af ferielotterigevinsterne fik ben at gå på

„Hvad brugte De pengene til?" — Dette spørgsmål har vi stillet til nogle af de heldige vindere af årets ferielotteri, og her er deres svar:

P. Wenzel (700 kr.):

Hermed følger regnskabet for kr. 700.- vundet i ferielotteriet 1959. Efter at jeg havde fået pengene udbetalt, blev der sagt: Til lykke, gamle ven, det var vel nok godt, det var dig, der vandt den store gevinst - ikke fordi du skal købe o.s.v. - Det kom til at ligge omkring de 80 kr., rest 620 kr.

Kr. 120.- røg ind i det hemmelige rum, rest kr. 500.-.

Men jeg har aldrig kunnet lide at snyde »skatten«, så jeg gik frejdigt hjem og fortalte, at jeg havde vundet 500 kr. ..... Hjemmeskoene blev stillet frem, kaffe og pandekager og en enkelt lille en ..... og de 500 kr. var gledet over på andre hænder, kort sagt: almindelig rulning. Så var der 0.

Den 15. august havde vi ferie, og så var der brug for de mig fratagne midler.

Bente Iversen (400 kr.):

For første gang i de 4 år, jeg har været med i ferielotteriet, lykkedes det mig at vinde.

Inden jeg overhovedet havde vundet, var jeg begyndt at spekulere på, hvad en eventuel gevinst skulle bruges til, og hvis jeg skulle have haft alt, hvad jeg gik og fablede om, er jeg ikke sikker på, at den største gevinst på 700 kr. havde slået til.

Da jeg imidlertid kun vandt 400 kr. (hvilket jeg selvfølgelig var lykkelig for), måtte jeg begynde at skære ned på mine ønsker, og da jeg endelig mente at have bestemt mig, viste det sig, at det meste af gevinsten var »klattet« væk i mellemtiden.

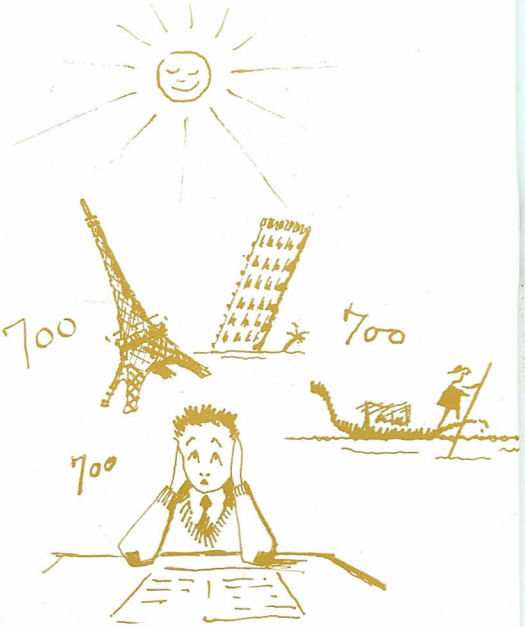

Ester Nielsen (700 kr.):

2½ flyvebillet til Bornholm ...	kr.	225.00
Sommerlejlighed sammesteds ...	»	300.00
Diverse bus- og gåture med tilbehør ...	»	400.00
Uheldigvis kom Rom og Cola til Bornholm samtidig ...	»	100.00
Bunkevis af røgede sild ...	»	50.00
Andre småudgifter ...	»	200.00
Ialt...	kr.	1275.00

Traditionen tro vinder jeg hvert andet år og venter naturligvis at få underskuddet dækket ved næste trækning.

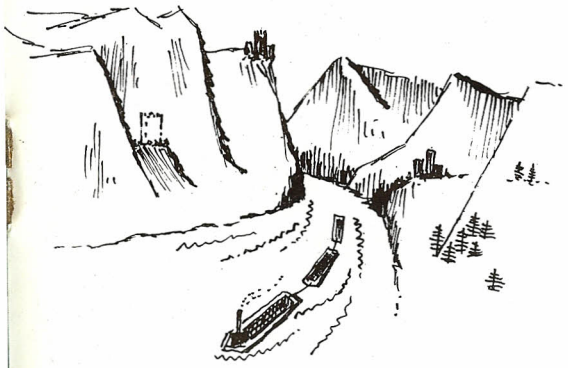

Gunnar Frederiksen (300 kr.):

Jeg tog en tur til Tyskland på ca. 10 dage: Rhinen, Køln, Lorelei og herlige Rüdesheim. Det blev en dejlig oplevelse – men dyr. Heldet gav mig således en ekstra udgift på 300 kr.!

Skulle jeg hellere være blevet hjemme?

Hakon Iversen, Repax (300 kr.):

Min kone og jeg holdt »råd« om, hvad de rare penge skulle bruges til, når ferien oprandt.

Vi blev enige om en tur rundt i Jylland, og da jeg i fritiden farvefotograferer, ville jeg på ferierejsen optage billeder for i den kommende vinter at kunne opfriske sommerrejsen 1959.

Da de 300.– kr. blev udbetalt i juni, kom der samtidig hermed en uforudset udgift, idet der grundet på det ret kolde forår var opstået begyndende løbesod i mit fyringsanlæg. Som følge heraf måtte der sættes isoleringsrør i skorstenen.

Det kostede kr. 500.–.

Rejsen til Jylland, farvebilleder, etc. blev af anden størrelsesorden end tiltænkt, idet jeg nu havde en minus-difference på kr. 200.–, og »Bikuben« måtte derfor aflægges et besøg.

Men trods dette vil de vundne 300.– kr. »lune« i den kommende vinter, når der tændes op i kaminen uden risiko for, at skorstenssod løber ned ad væggene.

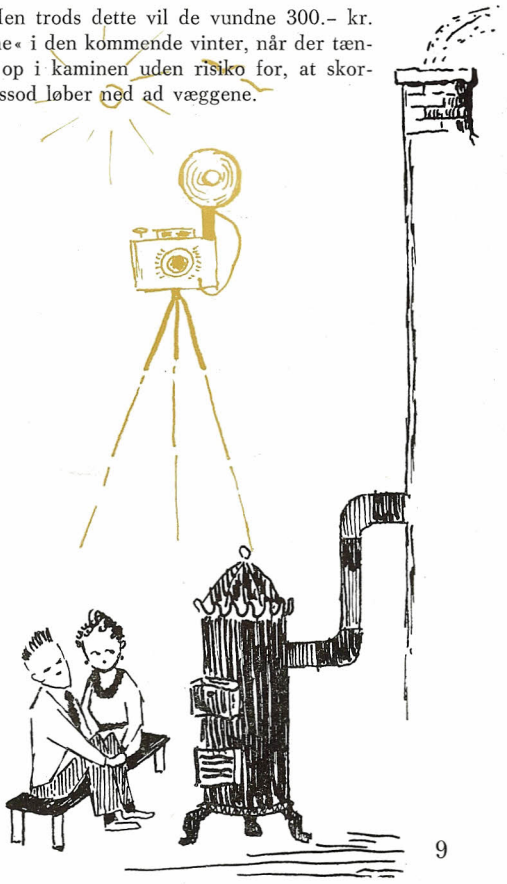

...HVAD ER MENINGEN?

En redaktionen ganske ubekendt person har en dag i redaktionens frokost henlagt dette foto blandt de talrige øvrige betydningsfulde dokumenter på vort bord.

Såfremt drift af bar'er nogetsteds i verden nu også er blevet indlemmet i Philips brogede virksomhed, ønskes gerne nærmere oplysninger, der i så fald vil blive forelagt som medarbejderønsker på førstkommende samarbejdsudvalgs- og samrådsmøder!!!!

Eller kanske billedet er det synlige bevis på, at en ferielotteri-vinder har anvendt sin gevinst fortrinsvis på steder som det afbildede. (Vi gætter på Paris).

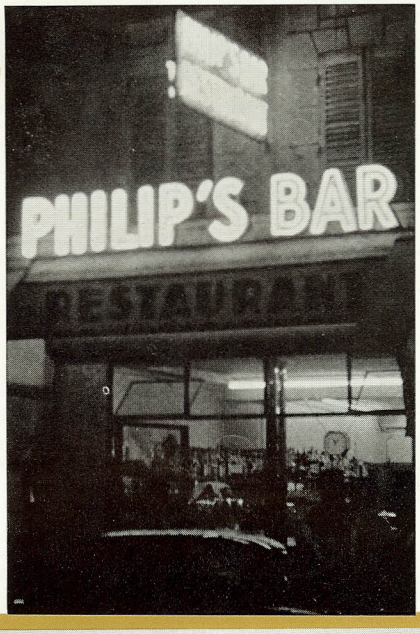

Fabrikkens medarbejdere kender dette motiv: Det nye udendørs haveanlæg ved marketenderiet, som mange har nydt i de sidste måneders tropehede. På Industrigården findes noget lignende blot i tredie sals højde — og uden græs.

Med hilsen fra Henriksen - -

PPF-formand Henriksen har sendt redaktionen et brev, han nys modtog, og hvis indhold han ønsker videregivet til en større kreds. Brevet lød:

Kære ven ...

Dette kædebrev er startet af en mand som Dem selv i håb om at kunne bringe hjælp og lykke til trætte forretningsmænd.

I modsætning til andre kædebreve koster dette Dem ingen verdens ting. De sender blot en kopi af dette brev til fem af Deres venner. Så pakker De Deres kone ind og sender hende til den mand, der står øverst på listen. Og så skriver De Deres eget navn nederst.

Når Deres navn kommer øverst på listen, vil De have modtaget 16.476 kvinder - og nogle af dem vil være nam-nam.

Nær tillid til kæden - og bryd den ikke. Een mand brød den, og han fik sin gamle kone igen.

Med venlig hilsen
En træt forretningsmand.

P.S.:

Når dette skrives, har en god ven af mig modtaget 183 nye kvinder. Han blev begravet tirsdag, og alle sagde, at han havde et smil om munden for første gang i mange år.

GODE IDEER

Idekasseudvalget på fabrikken har uddelt 75 kr. som belønning for to gode ideer. Fru Sonja Broe, MV, havde foreslået en forenklet fremgangsmåde ved sprøjtelakering af montageplader, hvilket indbragte 45 kr., og Verner Hansen, LA, fik 30 kr. som opmuntringspræmie for et forslag om en ændring af pakkemaskinen i lampefabrikken.

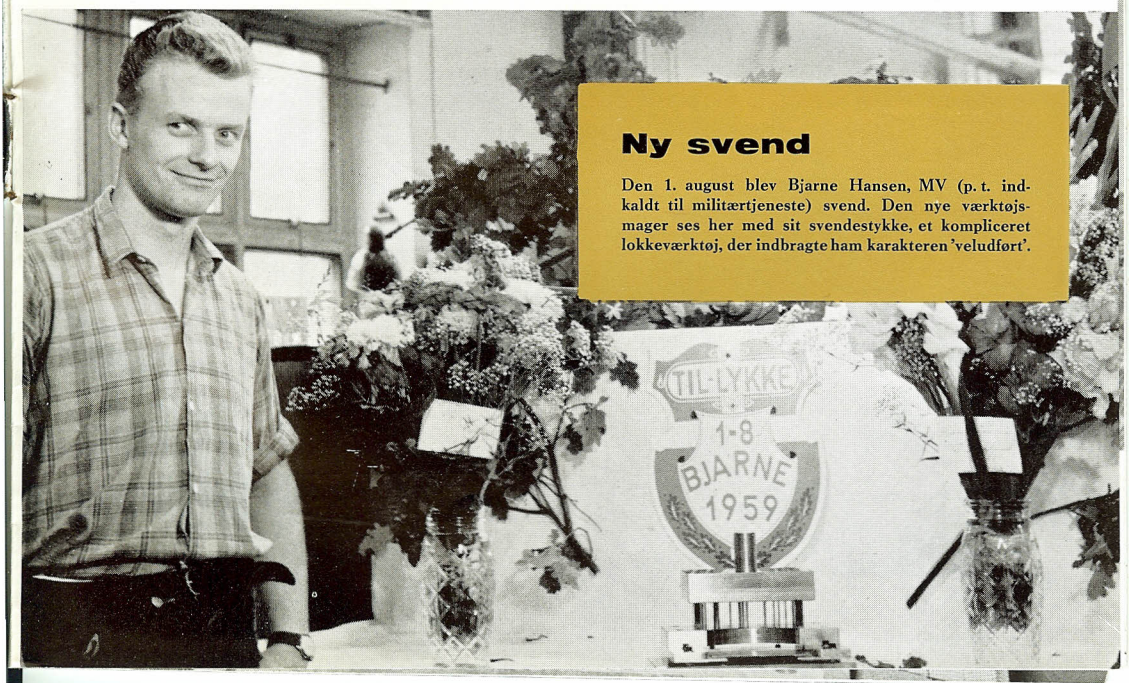

Ny svend

Den 1. august blev Bjarne Hansen, MV (p. t. indkaldt til militærtjeneste) svend. Den nye værktøjsmager ses her med sit svendestykke, et kompliceret lokkeværktøj, der indbragte ham karakteren 'veludført'.

Sådan er det AT VÆRE NY hos Philips

To af årets nye kontorlærlinge skriver om deres første indtryk på Industrigården

Lørdag den 1. august begyndte et nyt hold kontorlærlinge hos Philips. Eleverne startede med at gå i »skole«, idet man havde så gode erfaringer med det introduktionskursus, der første gang blev praktiseret sidste år, at man har besluttet at benytte denne fremgangsmåde fremover.

Den første måned tilbringer eleverne på skolebænken, hvor de bliver gjort bekendt med Philips' historie, organisation, personalevedtægter m. m. samt får den første undervisning i elementære fag som telefonbetjening, brug af håndbøger, arbejdsteknik o.s.v.

Philiskopet har bedt to af de unge lærlinge fortælle lidt om deres indtryk og erfaringer fra deres første dage hos Philips. Lucienne Hartvig Sørensen og Jørgen Grundtvig Madsen tolker antagelig de fleste elevers følelser over for alt det nye i deres indlæg, som vi gengiver uforkortet.

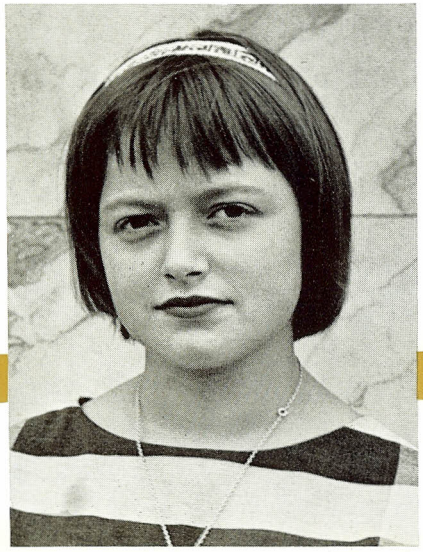

Lucienne Hartvig Sørensen skriver:

Hvordan var det så at være »ny« hos Philips? – Ja, det var rart og helt uden den almindelige fornemmelse af at være »ny« i en skole eller på en arbejdsplads.

Modtagelsen og den omhyggelige tilrettelægning af vore første dage hos Philips viste os, at hos Philips ved man, hvad man gør, og vi ved, hvad vi skal gøre.

Påbud og forbud bliver alle fornuftigt begrundede og overskrider på ingen måde, hvad der må kræves på en velordnet virksomhed, også hvor det drejer sig om forholdene mellem ledelsen og os.

Når dertil kommer, at vore »lærere« var behageligt fri for professionel nedladenhed og medlidenhed med os uvidende stakler, og da punktet »reserveret« blandt andet viste sig at være filmforevisning, steg humøret og følelsen af tryghed.

Jeg er glad for, at formskrift er taget med. Jeg synes, det er en smuk og enkel skrift. Orientering om personaleforhold og vare- og branche-orientering bliver klargjort på en interessant måde. Arbejdsteknik med vejledning af bedriftsterapeut burde danne skole for andre virksomheder, til gavn for begge parter.

Rundvisning på Industrigården og lampefabrikken var for mig en stor oplevelse og en god baggrund for forståelse af hele virksomheden.

Kun på eet punkt tror jeg, at vi ikke er helt med, og det er med hensyn til faget erhvervsorientering – det er for os stærkt teoretisk stof, og dets betydning nu og i vort fremtidige arbejde er ikke helt gået op for os, men det kommer vel.

Det er muligt, at vi allerede har fået Philips-virus i blodet – men gør det noget, at vi føler os lidt i familie med de 150.000 mennesker, som arbejder hos Philips over hele jorden? Vi ville gerne accepteres!

★

Jørgen Grundtvig Madsens indlæg lyder:

Lørdag den 1. august kl. 8^{20} kom nogle unge mennesker gående i retning af Prags Boulevard 80. De mødtes i hall'en, hvor de satte sig ned med let bankende hjerte. Situationen mindede mest om en læges venteværelse. Ingen sagde et ord til sidemanden. Sendte kun stjålne blikke til hinanden. – Alle åndede lettet op, da portneren kom og

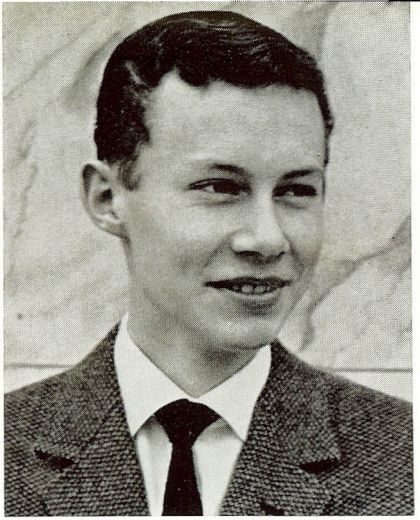

meddelte, at vi kunne gå ind i foredragssalen og se os om. Lidt senere sad vi klar til vor første »rundbordskonference« hos Philips.

Det kom som lidt af en overraskelse for os, da vi blev orienteret om, at nu skulle vi sidde på skolebænken igen. Nu troede vi lige, skolen var færdig, og bøger var noget, der lå hinsides os. Men dette syntes ikke at være tilfældet.

Det viste sig dog snart, at skole og skole er to ting. Før mødte vi i skolen kl. 8 og gik hjem kl. 14. Nu møder vi kl. 8^{30} og går hjem kl. 16^{30}. Før var stoffet tørt og undervisningen nærmest et »one-man-show«, nu er stoffet levende og undervisningen et samarbejde mellem lærere og elever. Af praktiske fag har vi foreløbig haft: Philips historie, personaleforhold, betjening af Odhner-regnemaskiner, arbejdsteknik, formskrift, erhvervsorientering, vare- og brancheorientering, indretning af og hjælpemidler i kontoret. Nu, hvor jeg skriver dette, mangler vi endnu at stifte bekendtskab med bl. a. fagene: Maskinskrivning, telefonering og Philips organisation.

Men vi har ikke kun siddet på skolebænken. Vi har også været på en rundtur i Industrigården, der imponerede os alle. Jeg har aldrig tænkt på, at der skal så mange afdelinger og så mange mennesker til, for at jeg kan sidde derhjemme og nyde Sven Holm i fjernsynet og Lena Vedel-Petersen i radioen. Og så har jeg ikke engang stiftet bekendtskab med de tekniske afdelinger endnu .....

Den 31. aug. påbegyndtes undervisningen til den tekniske forberedelseseksamen, som Philips arrangerer i samarbejde med F. O. F. Der havde meldt sig 48 elever, og de og deres lærere bydes her velkommen af direktør N. B. Sommerfeldt, der ønsker dem held og lykke med den krævende undervisning.

De har virket her i

100

år tilsammen ...

Det går slag i slag med jubilærerne, hvoraf der i sommer har været fire – og andre fire falder i løbet af året.

Fotografen har været med til de fire, De ser foreviget her. Montrice Rita Pedersen blev hyldet den 15. juni, maskinmester Hans Rasmussen passerede 25-års-mærket den 1. juli, og den 9. juli blev lagerforvalter Hakon Iversen, Repax, lykønsket af mange – imellem var ingeniør Verner H. Mørch (tv.).

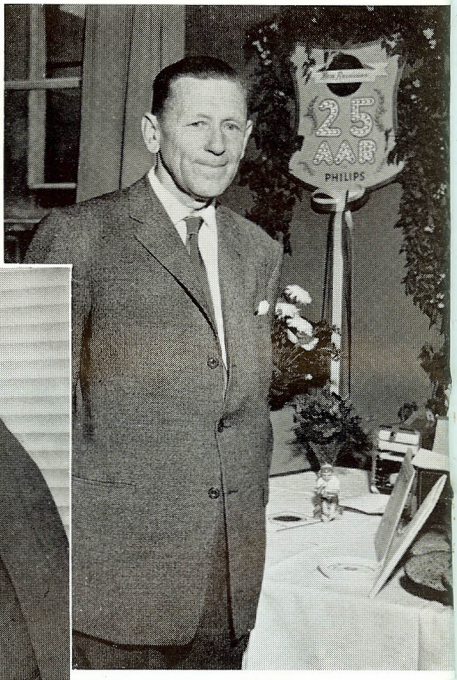

I forbindelse med sit jubilæum har Hakon Iversen bedt om plads for følgende:

Alle som var med til at gøre min 25-års jubilæumsdag festlig og uforglemmelig, beder jeg modtage min hjerteligste tak.

Den 15. august blev rollerne byttet om i Repax, idet Verner H. Mørch denne dag kom i jubilarens sko. Mørch blev hentet om morgenen af en længere bilkortege, som med højttalervogn i spidsen satte kursen mod Philips. Alle dagens første gratulanter var iført bowlerhatte (en sådan plejede Verner H. Mørch at gi' den i tidligere).

Festivitas'en omkring det mørck'ske jubilæum var betydelig, hvilket bl. a. ses af det gruppebillede, som fotografen tog af jubilaren, omgivet af mange glade gratulanter. De fleste vil kunne genkendes, dog næppe herren i forgrunden til venstre. Den formummede (briller, papnæse og falsk skæg) er E. Halger.

Tak fra jubilaren:

Tak til alle gode venner og kolleger, som bidrog til at gøre min jubilæumsdag festlig og højtidelig.

Verner H. Mørch

PERSONALE NYT

Ingeniør K. Lorentzen, medlem af bestyrelsen for Philips A/S, er udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Civilingeniør P. Friis, A/S Axel Schou, er ved et dekret fra det franske ministerium for handel og industri blevet udnævnt til »Chevalier du Mérite Commercial«.

Beståede Eksaminer:

H. D.

2. del: Henning Christensen, afd. musik — Stig Dresling, underholdningsgruppen.

1. del: Niels Jørgen Bornhøj, Finax — Jørgen Grøngaard, Finax, — Karsten Gross, underholdningsgruppen — Vagn Villemoes, industriafd.

Statskon. korrespondenteksamen i Engelsk:
Aase Bisholt, telecomm. afd.

Statskon. prøve i Engelsk (Handelshøjskolen):
Villy Jensen, belys. afd.

Statskon. prøve i bogføring (Handelshøjskolen):
Ib Jacobi, L. K.

Handelsmedhjælpereksamen:
Kurt Nielsen, Århus — Hanne Claces, rør- og komponentg. — Henrik Johnsen, Odense — Stig Nielsen, underholdningsgruppen — Tove Elkjær, telefonbordet — Ole Bjørn Knudsen.

INDUSTRIGÅRDEN

Ansættelser

Ekspedient Bent Tørnblad, comm. lager, $^{1}/_{6}$ — aspirant Jonna Jensen, lager afd. musik, $^{8}/_{6}$ — vikar V. Christoffersen, spedition, $^{8}/_{6}$ — aspirant Else Bøgelund Sørensen, lager afd. musik, $^{23}/_{6}$ — vikar Susanne Dittmer, H. B. $^{26}/_{6}$ — ingeniør Kaj Rosendahl Nielsen, industriafd., $^{1}/_{7}$ — assistent Grethe Schmidt, markedsanalyse, $^{1}/_{7}$ — assistent Annelise Gabe, dir. sek., $^{1}/_{7}$ — assistent Søren Krog, rør- og komponentg., $^{1}/_{7}$ — piccoline Jette Larsen, postafd. $^{6}/_{7}$ — public relations medarbejder Sven Gylov, $^{15}/_{7}$ — aspirant Bent Møbius, rør- og komponentg., $^{24}/_{7}$ — piccoline Janne Phillipsen, postafd., $^{27}/_{7}$ — piccoline Ulla Jensen, postafd. $^{27}/_{7}$ — assistent Ingwer Gonnsen, H. B. $^{1}/_{8}$ — tegner Alex Bøgh, neon tegnestue, $^{1}/_{8}$ — assistent Eigil Parsborg, rør- og komponentg., $^{1}/_{8}$ — civiling. Jens Gredal, industriafd., $^{1}/_{8}$ — lærling Lucienne Hartvig Sørensen, H. B. $^{1}/_{8}$ — lærling Claus Dennis Christensen, spedition, $^{1}/_{8}$ — lærling Jesper Poulsen, fabrikken, $^{1}/_{8}$ — lærling Jørgen Grundtvig Madsen, Repax, $^{1}/_{8}$ — lærling Sv. Erik Faurskov, H.B. $^{1}/_{8}$ — lærling Ulla Brest, økonomikontor, $^{1}/_{8}$ — volontør Mogens Peterslund, adm., $^{1}/_{8}$ — volontør Morten Jacobsen, adm., $^{1}/_{8}$ — piccoline Mia Bjelgaard, postafd., $^{1}/_{8}$ — assistent Jens Wittus Jørgensen, underholdningsg., $^{1}/_{8}$ — assistent Inge Helene Jensen, afd. musik, $^{4}/_{8}$ — assistent fru A. Baltzer-Knudsen, postafd., $^{7}/_{8}$ — vikar Alf Møller, afd. musik, $^{10}/_{8}$ — fuldmægtig Erik Gaarn, dir. sekr., $^{10}/_{8}$ — assistent Ole Opdam Christensen, underholdningsg. $^{15}/_{8}$ — assistent Carl M. Sennels, underholdningsg., $^{15}/_{8}$ — korrespondent Lizzi Damgaard, telecomm., $^{17}/_{8}$ — assistent Carl Otto Hessellund, underholdningsg., $^{1}/_{9}$ — assistent Lilian Juhl, trykkeriet, $^{1}/_{9}$.

Fratrædelser

Kai Hammer-Pedersen, afd. musik. $^{31}/_{5}$ — Lajla Pedersen, afd. musik lager, $^{31}/_{5}$ — Ruth Blom Hansen, sekr., $^{26}/_{6}$ — Hugo Selbech, adm., $^{29}/_{6}$ — Grethe Iburg, trykkeriet, $^{31}/_{7}$ — Stig Nielsen, underholdningsg., $^{15}/_{8}$ — Bernt Petersen, underholdningsg., $^{15}/_{8}$ — Mogens Wassermann, rør- og komponentg., $^{31}/_{8}$ — Hanne Claces, rør- og komponentg., $^{31}/_{8}$ — Bjarne Bang, telecomm., $^{31}/_{8}$ — France Cordes, telecomm., $^{31}/_{8}$ — Elo Hansen, hulkort, $^{31}/_{8}$ — Marie Jespersen, postafd., $^{31}/_{8}$.

Indkaldt til militærtjeneste

Erik Normand Larsen, Århus afd., $^{2}/_{9}$ — Ole Bjørn Knudsen, afd. musik, $^{2}/_{9}$ — Jørgen Andersen, Finax, $^{2}/_{9}$.

Avancementer

Aspirant Jette Nielsen, hulkort, $^{1}/_{5}$ — ekspedient Flemming Bendsen, reklamelager, $^{5}/_{6}$ — ekspedient Ivan Petersen, comm. lager, $^{15}/_{6}$ — ekspedient Torben Dahl, Repax, $^{20}/_{6}$ — lærling Heli Hansen, afd. musik, $^{1}/_{8}$ — lærling Lis Hansen, H.B., $^{1}/_{8}$ — lærling Leila Pileborg, H. B., $^{1}/_{8}$ — lærling Hanne Berg, økonomikontor, $^{1}/_{8}$ — lærling Per Larsen, Finax, $^{1}/_{8}$ — ekspedient Jørgen Jensen, comm. lager, $^{1}/_{9}$.

Udlærte

Henrik Johnsen, Odense afd., $^{1}/_{8}$ — Kurt Nielsen, Århus afd., $^{1}/_{8}$ — Jørgen Luffe, spedition, $^{1}/_{8}$ — Tove Elkjær, telefonbordet, $^{1}/_{8}$ — Hanne Claces, rør og komponentg., $^{1}/_{9}$.

Omflytninger

Hugo Gundlach fra comm. lager til montering belysning, $^{1}/_{6}$ — Ulf Nyseth fra L.K. til elapparater, $^{8}/_{6}$ — John Winkelmann fra markedsanalyse til afd. musik, $^{22}/_{6}$ — Olaf Egeland fra comm. lager til reklamelager, $^{1}/_{7}$ — S. A. Pedersen fra spedition til comm. lager, $^{23}/_{7}$ — Jørgen Knudsen fra comm. lager til afd. musik lager $^{27}/_{7}$ — Lizzi Andersen fra L. K. til hulkort, $^{1}/_{8}$ — Solveig Petersen fra markedsanalyse til trykkeriet, $^{1}/_{8}$ — Ib Worm fra Essotanken til comm. lager, $^{1}/_{8}$ — Svend Olsen fra fakt. afd. til hulkort, $^{1}/_{8}$ — Erik Hugo Andersen fra afd. musik lager til comm. lager, $^{3}/_{8}$ — Jørgen Andersen fra Odense afd. til Finax, $^{10}/_{8}$ — John Langhoff fra comm. lager til faktura afd. $^{1}/_{9}$.

Personalenyt fra Fabrikken vil på grund af pladsmangel blive bragt i næste nr.

PHILISKOPET

UDGIVES AF PHILIPS A/S

Redaktion:
Hans-Georg Andersen og Anne-Marie Andreasen

Bladudvalg:
Erik Broe, Jørgen Christensen, B. Henriksen,
Anne Marg. Jeppesen, Rud Jeppesen, Svend Loft og V. Simonsen

PH 3117-9-59

J. D. QVIST & KOMP. BOGTRYKKERI
AKTIESELSKAB · KØBENHAVN K